

Kde státní moc ochabne, zjevně ulici ovládnou „kmeny“. Pak si vyberte...

Co už i mainstreamoví experti říkali a psali před deseti a více lety? Poznamenali jsme si...

Walter Laqueur

„Islamizaci Evropy nejsou naivní a pacifističtí Evropané schopni čelit. Bradford, Leicester, Londýn (Londonistán), Neukölln, La Courneuve atd. – nejsou to ani nejlepší místa ani nejhorší, je to podoba věcí příštích.“

Poslední dny Evropy... Humanistická Evropa nebo islamistická Eurábie. NLN, Praha 2006.

Laqueur považuje osídlení Evropy barevnými přistěhovalci

za prakticky „nezměnitelné“

Lester C. Thurow

„Teď když levice úplně ztratila vědomí historické mise, kapitalisté se z této strany nemusejí ničeho obávat. Mohou uzavírat kontrakty, které jsou pro většinu jejich zaměstnanců nevýhodné. Všechno přitom odůvodňují globální konkurencí. Budou to dělat tak dlouho, dokud je někdo nepřibrzdí (...) Nevidím žádnou sílu, která by to zvládla. Všechno se děje příliš nenápadně, než aby to vyvolalo rozhodný protest. Umírněný odpor, byť i většiny, se nemusí v demokracii prosadit. Demokracie není systém, kde se přijímají rozhodnutí, které podporuje 51% společnosti. Demokracie znamená jen to, že moc se těžko odhodlává k rozhodnutím, které nepodporuje 80% společnosti (...) V dnešních demokraciích mají rozhodující význam dva vlivy: nemohoucnost a radikální odpor.“

(z rozhovoru pro *Gazeta Wyborca*, 1998)

Fareed Zakaria

„Pro Západ znamená demokracie v podstatě automaticky liberální demokracii.“ Přičemž ale „ústavní liberalismus“ (právní stát) je jádrem systému, který volby mohou i narušovat...

Budoucnost svobody. Academia, Praha 2004.

Douglas Coupland

„Většina tzv. Generace X se sžila se systémem, nerevoltují, chtějí se bavit. Antiautoritativní výchova, zdravá výživa, všeobjímající internacionalismus, narcismus, reklamy, párty, telefony, hadry, chronické cestování, víkendové drogy...“

Generation X: Tales for an Accelerated Culture. St. Martin's Press, New York 1991.

Prodejnost. Určující rys epochy. Lze se pak divit jejich pózování? Toto je „marketing moci“.

Noreena Hertzová

... vědomá si premis systému, v němž vyrůstáme, definovala pro tyto FREE-COOL-IN generace (resp. pro ty z frikulínů, kteří mají alespoň špetičku vkusu pro to, co je jakožto individua přesahuje) taktiku jakéhosi „light“ odporu: její rozmazlený zelený ETICKÝ KONZUMENT má usilovat o DOBROVOLNOU SKROMNOST, nekupuje tedy hovězí z Argentiny ani výborné turecké jogurty atp.

Plíživý převrat. Dokořán, Praha 2007

Ulrich Beck

„Představa, že Turci nepatří do Evropy a měli by od ní být odděleni, prostě neodpovídá zkušenosti. Uvedu příklad. Křesťanští demokraté v Německu měli před volbami problémy s otázkou, jestli mají postavit na kandidátku turecké občany Německa. Nakonec to zamítli. A výsledek? Osmdesát procent německých Turků volilo rudo-zelenou koalici, což nakonec zřejmě rozhodlo o vítězi voleb. Tomu se říká reálný kosmopolitismus. Je třeba brát na zřetel reálný vývoj a jemu přizpůsobit politiku i instituce. Nemá smysl mluvit o výjimečnosti křesťanství, když každé třetí dítě v Německu má multikulturní rodiče.“

(z rozhovoru pro *Lidové noviny*, 7. prosince 2002)

Tento argument člověka, na jehož *Rizikové společnosti* vyrostla i generace zdejších zelených a jejich pirátských potomků, máme z předkládaného minivýběru za nejzákeřnější a nejodpudivější – v Evropě je miliony muslimů, tak co, hotovo... Zde se opravdu ukazuje, jak „rozdíl mezi dvěma diametrálně odlišnými pohledy na svět, člověka a budoucnost vede napříč pojmem identity“, srv. G. Faye, **Proč bojujeme**, Praha 2016; M. Willinger, **Generace identity**, Arktos, London 2017.

Noam Chomsky

„Moc je silná, pokud zůstává skryta v temnotě; jakmile je vystavena slunečnímu světlu, začíná se vypařovat. Mohutné zdroje propagandy (obrovský průmysl *public relations*, média atd.) proto neustále odvádějí pozornost od skutečných problémů (...) Západní Evropa šla za americký model podkopávání suverenity lidu ve prospěch ve prospěch obchodních zájmů tím, že předala velkou část moci nevypočitatelným centrálním bankéřům. (...) Na daně se nahlíží jako na bohatství, o něž vládní byrokraté okrádají lid. (...) Na Východě probíhal jistý vývoj, ale většinou podle stejného scénáře jako ve třetím světě: převládalo zahraniční vlastnictví a docházelo k pomalému pozápádnění domácích elit. Objevily se ale možnosti úniku z globálního koloniálního modelu, které byly dány tím, že Rusko bylo obrovskou vojenskou velmocí... Pro systém je úplně nejlepší, když si jeho odpůrci řeknou: my budeme pracovat sami na sobě. Budem z křemene a budem držet hubu.“

(z exkluzivního rozhovoru pro *Lidové noviny* 26. srpna 2000)

Emanuel Todd

„Značný podíl světového zisku teče právě do amerického burzovního systému, protože investoři považují investici v centru impéria za nejbezpečnější.“ (!)

Po impériu. Esej o rozpadu amerického systému. Computer Press, Brno 2005.

Ralf Dahrendorf

„Teprve strmě stoupající rozdíly v příjmech a růst počtu marginalizovaných skupin povede k rozpadu společností, k rozhořčení širokých vrstev.“

„Nárůst odstrčených“ se přitom zdaleka netýká jen tzv. „nevzdělaných“, vždyť kolik vysokoškoláků z přemnožených humanitních a uměleckých oborů nutně nenachází odpovídající uplatnění...

Margaret Atwoodová

v románu *Přežívá nejsmutnější* (Mladá fronta, Praha 2005) popisuje, co by se stalo, kdyby

znalosti moderních biotechnologií a genetiky byly zneužity výhradně ke komerčním účelům.

Peter Sloterdijk

„Evropané po roce 1945 jako by úplně ztratili červenou nit svých dějin. (...) Ve víru ideologie vakua se politické orientace nahrazují kapriciózní problematikou difúzní identity. Často jsou to lidé, kteří z vakua profitují, nezřídka druhořadí umělci, kteří prázdnými formulemi ke chvále mnohosti a jinakosti usilují prodloužit věk zakalení evropského vědomí. (...) Pokud jde o Brusel, ten byl od počátku hlavním městem vakua par excellence. Brusel představuje chtěnou neofenzivnost evropské politiky v epoše rukojemství. Nikdy nemohl být něčím jiným než hlavním městem náhražkových činností.“

Procitne Evropa? Myšlenky o programu jedné světové velmoci na sklonku věku její politické absence. Votobia, Olomouc 1996, str. 38, 47, 50.

Otázky k zamyšlení

Výše uvedené střípky, z nichž hoden zamyšlení je každý, obecně vedou k otázkám:

Do jaké míry nám uniká běh dění / dějin?

Do jaké míry se nutně chováme, jako by náš život patřil jen nám?

Co (nám či v nás) tyto míry podmiňuje?

A co vlastně lze z těchto zpráviček vyvodit pro náš osobní život, pro naši práci?

K dalšímu čtení

Samuel P. Huntington, *Střet civilizací: boj kultur a proměna světového řádu*, Praha 2001

Helmut Schmidt, *Sebezáchova Evropy: perspektivy 21. století*, Praha-Litomyšl 2003

Patrick Buchanan, *Smrt Západu: jak vymírání dobyvatel a invaze přistěhovalců ohrožuje naši zemi a civilizaci*, Praha 2004.

Sociologické minimum

Sociologické minimum I. „Jak žijeme?“

Sociologické minimum II. „Kam patříme?“

Sociologické minimum III. „Strategie odporu“

Poznámky k Sociologickému minimu

O hippies a bílých negrech

Společenská prestiž podle měřítek buržoazní sociologie